

genees de zieke

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a (1835-1908). De Beloofde Messias en Mahdi, Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap: *God heeft mij gezonden om de band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken; de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen.*

Naar aanleiding van Goddelijke openbaring verklaarde Hazrat Ahmad^a in 1892 dat hij de Beloofde Messias en Mahdi was, wiens komst was voorspeld door de heilige Profeet van de Islam, Mohammed^s en wiens komst was voorspeld in de geschriften van andere godsdiensten. Zijn volgelingen geloven dat zoals de komst van Elias^a was vervuld in de persoon van Johannes de Doper^a, de tweede komst van Jezus^a in geestelijke zin was vervuld in de komst van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a.

Ahmadiyya Moslims zijn geen zogenaamde fundamentalisten of fanatici. Hun regel is 'Er is geen dwang in de godsdienst' (Koran, 2:257). Zij houden zich alleen met het geloof bezig en niet met politiek. Zij willen niemand iets opdringen en streven naar goede contacten met al hun medemensen. Hun motto is 'Liefde voor iedereen, haat voor niemand.'

Zij zijn moslims die, vreemd genoeg, door andere moslims worden onderdrukt en vervolgd, ondanks het feit dat zij precies volgens de leer en voorschriften leven. Zij kunnen worden vergeleken met de vroegere christenen, die in de

Messias geloofden en daarom werden vervolgd. Zij verkeren in dezelfde positie. Zij geloven de Beloofde Messias en worden vervolgd.

Hun geloofspunten zijn: de Eénheid van God. Hij wordt Allah genoemd en is een Levende God, Die ook thans tot de mensen spreekt; de engelen van God; het geloof in de geopenbaarde oorsprong van de heilige Schriften en de waarachtigheid van alle profeten.

Zij geloven dat Jezus^a van de dood aan het kruis werd gered en op hoge leeftijd onder de verloren stammen van Israël in Kasjmir is overleden.

Mohammed^s was de laatste wetgevende profeet voor de gehele mensheid. Hij voorspelde de tweede komst van Jezus^a (een niet-wetgevende profeet) van onder de moslims.

Zij geloven in het hiernamaals, met een tijdelijke hel en een eeuwig paradijs, en in 'taqdir', de 'maat der dingen'; een wet die in de gehele schepping werkzaam is en waardoor elk ding zijn specifieke eigenschappen bezit.

Al-Islaam is het officiële maandblad van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. | *Mobarak Moskee*, Oostduinlaan 79, 2596 JJ Den Haag, | T: 070-3245902 | F: 070-3242881 | e-mail: islaam@ahmadiyya.nu | voorzitter: Hibatunnoer Verhagen | hoofdmissionaris: Naeem Ahmad Warraich | jaarabonnementen: binnenland euro 24,- | buitenland euro 28,- | losse nummers: euro 2,50 | giro nr. 95707 | © *Al-Islaam* ISSN: 0021-180X

Het doel van deze maandelijkse publicatie is de lezers inlichten en informeren over religieuze, sociale, economische en politieke vraagstukken gezien vanuit islamitische visie. Meningingen die voorkomen in deze publicatie stemmen niet noodzakelijkerwijze overeen met opvattingen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Hoofdredacteur: Abdul Hamid van der Velden
Redactie: Tahira Robina Joemmanbaks, Drs.
Muhammad Amjad, Abdul Aala, Daud Akmal, Fahiem Ahmad Dieffenthaler, Said Ikhlaq.
Vertalingen: Latief Verhagen
Fotografie: Abdur Rehman Mir
Administratie: Mohammad Anwar
Marketing: Munir Ahmad Tariq
Distributie: Shakil Sirajdin
Vormgeving: Abdul Haq Compier

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
أُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ

Ik kom tot u met een teken van uw Heer
... ik genees de blinden en de melaatsen en
doe de doden herleven door Allah's gebod.

KORAN 3:50

Vergelijk 8:25

Heeft u vernomen van die zonderlinge gebeurtenis in het woestijnland van Arabië, toen plotseling honderdduizenden doden tot leven werden gewekt en zij, die generaties lang misleid waren geweest, een goddelijke kleur aannamen; de blinden ziende werden, de stommen begonnen te spreken met hemelse kennis, en de wereld een revolutie onderging zoals nooit tevoren? Het waren de gebeden in de donkere nacht van iemand verloren in God, die een roep lieten horen in de wereld, en die wonderen verrichtten zoals onmogelijk hadden geschieden voor die hulpeloze en ongeletterde mens.

—*Hazrat Ahmad*^{as}

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI

Al-Hakam. 17 september 1906 p. 4 / *The Essence of Islam*
(The London Mosque 1979) p. 223.

inhoud

al-islam jaargang 57 no. 9
september 2004

Genees de zieke: de religieuze dimensies van ziekte

6 De Zalf van Jezus^a—Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a

Beproeving

8 Teksten uit de religieuze bronnen

10 **De betekenis van het lijden**—Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{ra}

Bestrafing

14 Teksten uit de religieuze bronnen

17 **De pest**—Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{ra}

Roeping

22 Teksten uit de religieuze bronnen

26 **De geneeskundige leringen van de Beloofde Messias^a**
—Malik Muhammad Daud

omslag De profeet Boeddha (a) geneest een discipel. Mozaïek in het Tzu Chi ziekenhuis in Taiwan.

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

- s) *salla llâhu alaihi wa-sallam*: 'mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn'
a) *alaihi s-salâm*: 'vrede zij met hem'
ra) *radiallâhu anhu/ha*: 'moge Allah welbehagen hebben in hem /haar'
rh) *rahmatullah alaihi/ha*: 'moge de Genade van Allah zijn met hem/haar'
aba) *ayyadahu llâhu ta'âla bi-nasrihi l-'azîz*: 'moge Allah, de Verhevene, hem met Zijn machtige hulp helpen'

Arabische woorden worden zoveel mogelijk weergegeven in de internationale transcriptiecode. Referenties uit de Heilige Koran worden aangegeven door (soera:vers).

De Zalf van Jezus^a

En daarna vroeg Jozef van Arimathéa, een discipel van Jezus, maar in het verborgen uit vrees voor de Joden, aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen; en Pilatus stond het toe. En ook kwam Nicodémus, die de eerste maal des nachts tot hem gekomen was, en hij bracht een mengsel van Mirre en Aloë, ongeveer honderd pond. Zij namen dan het lichaam van Jezus en wikkelden het in linnen windsels met de specerijen...

JOHANNES 19:29-40

Een zeer waardevol bewijsstuk voor wat betreft Jezus^{as} ontsnapping van het kruis, dat niemand kan ontkennen, is een geneeskundig recept onder de naam *Marham-e Isa*, oftewel de 'Zalf van Jezus^{as}', dat werd opgenomen in honderden medische boeken. Sommige werden samengesteld door Christenen, weer andere door Zoroastriërs, Joden of Moslims. De meeste zijn erg oud. Onderzoek wijst uit dat het recept aanvankelijk langs mondelinge weg bekend raakte onder honderdduizenden mensen. Vervolgens werd het recept vastgelegd. Eerst, in de tijd van Jezus^{as} zelf, enige tijd na de kruisiging, werd een farmaceutisch boek vervaardigd in het Latijn, waarin dit recept wordt genoemd met de opmerking dat het was gebruikt voor de wonden van Jezus^{as}. Dit werk werd vervolgens vertaald in verschillende talen totdat het in de tijd van Mamun al-Rashid vertaald werd in het Arabisch. Het is een opmerkelijk teken van de heilige voorzienigheid, dat vooraanstaande geneeskundigen van verschillende afkomst – Christelijke, Joodse,

Zoroastrische en Islamitische – het recept in hun boeken hebben genoemd, en daarbij hebben vermeld dat het voor Jezus^a werd bereid door zijn discipelen. Enige studie van farmacologie toont dat het recept erg geschikt is voor verwondingen ten gevolge van slagen of ongelukken, aangezien het de bloedstroom direct stelt. Door het bestanddeel Mirre blijft de wond bovendien steriel. De helende werking bij zweren en blaren maakt de zalf ook geschikt voor de pest. Het is niet duidelijk of de zalf middels openbaring door Jezus^a zelf werd bereid na zijn lijden aan het kruis, of dat het werd bereid na beraad van een arts. Sommige bestanddelen hebben een zeer specifieke functie, zoals Mirre, dat ook in de Torah wordt genoemd. Hoe het ook moge zijn, door de zalf genazen de wonden van Jezus^a binnen enkele dagen, en binnen drie dagen was hij zelfs in staat om de zeventig mijlen van Jeruzalem naar Galilea te voet af te leggen. We kunnen dus zeggen dat, terwijl Jezus^a mensen genas, deze zalf aan Jezus^a genezing heeft gebracht!

Er zullen meer dan duizend boeken zijn die hiervan melding hebben gemaakt; het zou te veel zijn om ze hier allemaal op te noemen. Aangezien het recept ook algemeen bekend is onder geneeskundigen met kennis van de Griekse bronnen, is het niet noodzakelijk hier alle titels te vermelden. Hieronder vindt u enkele titels die hier (India, 1899; red.) verkrijgbaar zijn.

Boeken die melding maken van de Zalf van Jezus^a, en stellen dat de zalf werd bereid voor zijn verwondingen.

Qanun, door Shaikh-ul-Rais Bu Ali Sina, vol. 111, p. 133.

Sharah Qanun, door Allama Qutb-ud-Din Shirazi, vol. 111.

Kamil-us-Sanaat, door Ali Bin-al-Abbas Al-Majoosi, vol. 111, p. 602.

Kitab Majmua-i-Baqui, Muhammad Ismail, Mukhatif az Khaqan door Khitab pidar Mohammad Baqa Khan, vol. 11, p. 497.*

Kitab Tazkara-i-UI-ul-Albab, door Shaikh Daud-ul-Zareer-ul-Antaki, p. 303.

Qarabadin-i-Rumi, samengesteld rond de tijd van Jezus^{as} en vertaald in het Arabisch tijdens het bewind van Mamun al-Rashid; zie onder 'Huidaandoeningen'.

Umdat-ul-Muhtaj, door Ahmad Bin Hasan al-Rashidi al-Hakim. In dit boek worden Marham-e Isa en andere recepten beschreven op basis van honderd of meer Franstalige boeken.

Qarabadin, in het Perzisch, door Hakim Muhammad Akbar Arzani; onder 'Huidaandoeningen'.

Shifa-ul-Asqam, vol. 11, p. 230.

Mirat-ush-Shafa (handschrift), door Hakim Natho Shah; onder 'Huidaandoeningen'.

Zakhira-i-Khawarazm Shahi; onder 'Huidaandoeningen'.

Sharah Qanun Gilani, vol. 111.

Sharah Qanun Qarshi, vol. 111.

Qarabadin, door Ulwi Khan; onder 'Huidaandoeningen'.

Ilaj-ul-Amraz, door Hakim Muhammad Sharif Khan Sahib, p. 893.

Qarabadin, Unani; onder 'Huidaandoeningen'.

Tuhfat ul-Momineen, in de marge van Makhzan-ul-Adwiya, p. 713.

Muht Fi-Tibb, p. 367.

Aksir-i-Azam, vol. 1v, door Hakim Muhammad Azam Khan Sahib.

Al Mukhatab ba Nazim-i-Jahan, p. 33.

Qarabadin, door Masumi-ul-Masum bin Karam-ud-Din Al-Shustri Shirazi.

Ijala-i-Nafiah, Muhammad Sharif Dehlavi, p. 410.

Tibb-i-Shibri, ook bekend onder de titel Lawami Shibriyya, Syed Hussain Shibr Kazimi, p. 471.

Makhzan-i-Sulaimani, vertaling van Aksir Arabi, p. 599, door Muhammad Shams-ud-Din Sahib van Bahawalpur.

Shifa-ul-Amraz, vertaald door Maulana Al-Hakim Muhammad Noor Karim, p. 282.

Kitab Al-Tibb Dara Shaqohi, door Nur-ud-Din-Muhammad Abdul Hakim, Ain-ul-Mulk Al-Shirazi, p. 360.

Minhaj-ud-Duqan ba Dastoor-ul-Aayan fi Aamal wa Tarkib al Nafiah lil-Abdan, door Aflatoon-i-Zamana en Rais-i-Awana Abdul-Mina Ibn Abi Nasr-ul-Atta Al Israili Al-Harooni (dwz, van Joodse afkomst), p. 86.

Zubdat-ul-Tabb, door Syed-ul-Imam Abu Ibrahim Ismail bin Hasan ul-Husaini Al-Jarjani, p. 182.

Tibb-i-Akbar, door Muhammad Akbar Arzani, p. 242.

Mizan-ul-Tibb, door Muhammad Akbar Arzani, p. 152.

Sadidi, door Rais-ul-Mutakalimin Imamul Mohaqq-i-qin Al-Sadid-ul-Kazrooni, vol. 11, p. 283.

Hadi Kabir, door Ibn-i-Zakariya; onder 'Huidaandoeningen'.

Qarabadin, door Ibn-i-Talmiz; onder 'Huidaandoeningen'.

Qarabadin, door Ibn-i-Abi Sadiq; onder 'Huidaandoeningen'.

Ahmad MG. Jesus in India. Londen: The London Mosque, 1978; 55-57. Lees meer over de medische achtergronden van Jezus^a redding van het kruis in: Shams JD. Waar stierf Jezus? Londen/Den Haag: Islam International Publications Ltd. 2001. Alsmede: Kersten H. en Grüber E. Het Jezus Komplot. Deventer: Ankh-Hermes 1993, in te zien in onze moskeeën en verkrijgbaar in de boekhandels van De Slechte.

Beproeving

De derde bron van kennis is zekerheid door ervaring, dat wil zeggen: alle ongemakken en ramspoeden en alle vormen van lijden die worden ondervonden door de Profeten en de rechtschapenen door toedoen van hun tegenstanders, of die hun door goddelijk bevel worden opgelegd. Door deze ongemakken en dit lijden verschijnen alle geboden van de wet en haar voorschriften die door de menselijke geest verstandelijk werden begrepen, in praktische vorm en worden tot ervaring, en door hun ontwikkeling door praktische oefening bereiken zij hun climax en wordt de betrokken persoon zelf tot een volmaakt wetboek van goddelijke leiding. (...) Zoals de Glorierijke God heeft gezegd: 'Wij zullen u zeker beproeven met iets van vrees en honger en verlies van rijkdom, levens en vruchten van uw arbeid. (...) Geef dan blijde tijdingen aan de standvastigen, die als een ramspoed hen overvalt, niet de moed verliezen, maar zeggen: Zeker, tot Allah behoren wij en tot Hem zullen wij terugkeren. Op hen zijn de zegeningen en genade van hun Heer, en dezen zijn het die op een juiste en volmaakte wijze worden geleid.' (2:156-158)

—*Hazrat Ahmad*¹

De Filosofie van de Islamitische Leer, p.128

De Heilige Profeet^s zeide: Welke pech, ziekte, zorgen, verdriet, pijn of rouw een moslim ook treft, al is het een doorn in zijn voet, Allah neemt ervoor zijn zonden weg.

BUKHARI / MUSLIM

Ieder, die zijn leven zal trachten te behouden, die zal het verliezen, maar ieder, die het verliezen zal, die zal het vernieuwen.

LUCAS 17:33

En zie, men bracht een verlamde, op een bed liggende, tot hem. En daar Jezus hun geloof zag, zeide hij tot den verlamde: Houd moed, mijn kind, uw zonden worden vergeven.

MATTHEÛS 9:1-2

Maar de Satan antwoordde den HERE: (...) Streck daarentegen uw hand uit en tast zijn gebeente en zijn vlees aan – of hij U dan niet openlijk zal vaarwel zeggen! En de HERE zeide tot den Satan: Zie, hij zei in uw macht; alleen, spaar zijn leven. Toen ging de Satan van des HEREN aangezicht heen, en sloeg Job met boze zweren, van zijn voetzool af tot aan zijn hoofdschedel toe. En hij nam een potscherf om zich daarbij te krabben, terwijl hij neerzat in de as. Toen zeide zijn vrouw tot hem: Volhardt gij nog in uw vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf! Maar hij zeide tot haar: Zoals een zottin spreekt, spreekt ook gij; zouden we het goede van God aannemen en het kwade niet?

JOB 2:4-10

De Heilige Profeet^s vroeg: Wie beschouwt gij als getuigen?¹ Hem werd geantwoord: Boodschapper van Allah, hij die sneuvelt op de weg van Allah. Hij zeide: Dan zullen de getuigen schaars zijn onder mijn volk. Hem werd gevraagd: Boodschapper van Allah, wie is dan getuige? Hij antwoordde: Wie sneuvelt op de weg van Allah is getuige, wie een natuurlijke dood sterft op de weg van Allah is getuige, wie aan pest overlijdt op de weg van Allah is getuige, wie aan cholera overlijdt is getuige, wie een verdrinkingsdood sterft is getuige.

MUSLIM

De Heilige Profeet^s zeide: Zou Allah een volk treffen met Zijn Toorn, dan omvat deze hen allen; maar uiteindelijk staat eenieder op naar eigen handelen.

BUKHARI / MUSLIM

1) 'Shaheed' betekent letterlijk 'getuige', en wordt ook vertaald als 'martelaar'.

De betekenis van het Lijden

Hazrat Khalifatul Masih IV^{rh}

Uit de Heilige Koran kunnen we opmaken dat God het leed niet heeft geschapen als een verschijnsel op zich, maar alleen als de onvermijdelijke tegenhanger van geluk. De afwezigheid van geluk is lijden, als zijn schaduw, zoals duisternis de schaduw is, veroorzaakt door het licht. Als er leven is dan moet er ook dood zijn; beide liggen aan tegenovergestelde polen op eenzelfde vlak, met ontelbare gradaties en schakeringen daar tussen in.

Bewegen we ons af van de dood, dan bewegen we ons geleidelijk aan naar een geestes-toestand die geluk heet; bewegen we ons af van leven, dan bewegen we ons met gevoelens van verlies en verdriet richting de dood. Dit is de sleutel tot het begrijpen van de strijd om het bestaan, de strijd die leidt tot een voortdurende verbetering in de kwaliteit van het leven en helpt het uiteindelijke doel van de evolutie te bereiken. Het beginsel van de 'Survival of the Fittest' speelt een centrale rol in dit grote Plan van de evolutie. Dit fenomeen wordt in de Heilige Koran beschreven in de volgende verzen:

تَبْرُكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَالُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۚ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَبْلُوكُمْ
أَنْكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝

Gezegend is Hij ... Die de dood en het leven heeft ingesteld, opdat Hij u moge beproeven wie onder u zich het beste gedraagt. (67:2-3)

Het antwoord op de vraag 'Waarom bestaat er leed?' wordt duidelijk uit deze verzen, wanneer ze worden beschouwd in hun volle betekenis.

De fundamentele wijsheid achter het bestaan van leven en dood, de ontelbare

schakeringen daartussen, en hun rol in het vormgeven van het leven en het verbeteren van levenskwaliteit worden allemaal beschreven in dit vers. We weten dat leven een positieve waarde is, dat de dood betekenis krijgt als de afwezigheid van leven, en dat er geen duidelijke grens bestaat die hen scheidt. Het is een geleidelijk proces; zoals het leven beweegt naar de dood en wegstroomt, en van de andere kant gezien, de dood bewegend naar leven, dat hoe langer hoe meer toeneemt in kracht, dynamiek en bewustzijn. Dit is het grote Plan van de evolutie, maar waarom heeft God het zo laten zijn? 'Opdat Hij u moge beproeven, wie onder u zich het beste gedraagt', is het antwoord van de Heilige Koran.

De niet aflatende worsteling tussen leven en dood onderwerpt alle leven voortdurend aan beproeving, zodat allen die zich het beste gedragen overleven en een hogere vorm van bestaan winnen. Hierin ligt de wijsheid en het mechanisme van de evolutie, zoals beschreven in bovenstaand vers. Deze voortdurende strijd tussen leven en dood verschaft het leven de motivatie om ofwel naar het leven toe, ofwel ervandaan te bewegen. In het totaalbeeld van de evolutie zal dit zowel leiden tot verbetering als tot verslechtering in de kwaliteit van bestaan. Dit is de essentie van het evolutieproces.

'Gezegend is Hij ... Die de dood en het leven heeft ingesteld, opdat Hij u moge beproeven wie onder u zich het beste gedraagt.' (67:2-3)

We kunnen alleen bezwaar maken tegen leed als het zou zijn geschapen als een zaak op zich, zonder verdere betekenis in het plan der dingen. Maar zonder te hebben geproefd van leed, of zonder bewustzijn van de betekenis ervan, zou het gevoel van genoeg en geluk ook verdwijnen. Zonder pijn en ellende als tegenpool, zouden blijdschap en geluk zonder betekenis zijn. Het bestaan van het leven op zich zou zelfs elke betekenis verliezen en de evolutie zou tot stilstand komen. (...)

Er zijn een aantal zeer ernstige gevallen die om uitleg vragen, zoals kinderen die worden geboren met aangeboren afwijkingen. Waarom moeten zij lijden? (. . .) Om dit te begrijpen moeten we inzien dat niet alle leed kan worden gezien als bestraffing, en niet alle geluk als beloning. Er zullen altijd een klein aantal individuen zijn die ogenschijnlijk lijden zonder reden. Maar een nadere beschouwing van zulke gevallen zal aantonen dat er geen sprake is van onrecht. Ze zijn [niet]¹ slechts een onvermijdelijk bijproduct van het grote plan van de schepping, maar spelen ook een rol van betekenis in de algemene vooruitgang van de menselijke samenleving. (...) Het is verkeerd te zeggen dat alle gezonde kinderen gezond zijn als beloning voor één of andere goede daad van hun ouders. Ook is het verkeerd te beweren, dat elk ongezonder kind gestraft wordt voor een niet nader omschreven misdaad van zijn ouders of voorouders. (...) Gezondheid en ziekte, validiteit en invaliditeit, geluk en ongeluk, erfelijke aanleg en afwijkingen zijn alle onmisbaar in het grote geheel, waarin ze belangrijke voorwaarden scheppen. Ze staan los van het bestraffen van misdaad en het belonen van goedheid.

Zoals gezegd is leed, zoals ook geluk, een onmisbare voorwaarde voor de evolutie van het leven en binnen de evolutie heeft het met het fenomeen van misdaad en bestraffing niets te maken. Lijden faciliteert een heel spectrum van nut, dat het bestaan van het leed zeker rechtvaardigt. Het leed is altijd een grote leraar geweest, die ons gedrag heeft begeleid en gecultiveerd. Het ontwikkelt en verfijnt het gevoel, leert ons nederig te zijn en bereidt de mens op verschillende manieren voor om zich tot God te wenden. Het wekt de behoefte te zoeken en scheidt de drift, die de basis is van vinden. Verwijder de factor van het lijden in de ontwikkeling van de mens, en het wiel der vooruitgang zou honderd slagen terug draaien.² Zou de mens het plan der dingen trachten te veranderen, dan zou hij daarin niet slagen. Daarom moet hij de Schepper niet de schuld geven voor het bestaan van leed. Als de subtiële motivatie voor creativiteit in het Plan der dingen is het lijden juist een verborgen zegening. (...) Laten we de vraag nog eens

1) Noot van de vertaler: In de oorspronkelijke tekst stond hier: 'They are merely an unavoidable by-product of the wide plan of creation, but they also play a meaningful role in the general advancement of human society' (p.185). Ik meen dat dit een erratum is en 'not merely' had moeten zijn, aangezien de zin anders in conflict komt met de overige tekst, die juist de zin van het lijden wil aangeven. De grammaticale constructie 'merely... but also...' is bovendien ongebruikelijk; besloten is daarom tot bovenstaande vertaling.

2) Hier komen twee functies naar voren van het lijden in de evolutie. De eerste is in de evolutie van het onbewuste, materiële universum via de levende materie naar de mens, die zich bewust is van zijn bestaan in relatie tot God. De tweede functie van het lijden is binnen het individu in de evolutie van de ziel, vanuit dit bewuste lichaam, naar steeds hogere niveaus van bewustzijn van God. Het eerste komt hier vooral aan de orde; het laatste is ook uitgelegd door de Belofde Messias^a op pagina 8.

Leed ontwikkelt en verfijnt het gevoel, leert ons nederig te zijn en bereidt ons voor om ons tot God te wenden. Het wekt de behoefte te zoeken en schept de drift, die de basis is van vinden.

bekijken vanuit een andere hoek; eerst met de blik van een atheïst en dan met de blik van een gelovige.

Zuiver logisch beredeneerd zou er voor atheïsten geen vraag beantwoord hoeven te worden. Zij danken hun bestaan immers niet aan een schepper, en zij houden geen schepper verantwoordelijk wanneer de schepping zich toevallig op een scheve manier ontvouwt. Alle leed, alle ellende, alle ongelijke verdeling van geluk wordt alleen het toeval verweten, en daarmee eindigt de discussie. Het toeval kan geen onrecht worden verweten in hetgeen ontspringt aan chaos, wanneer het geen bewustzijn heeft, wanneer het doof, blind en willekeurig is. Het resultaat van toeval, bij afwezigheid van een schepper, moet wel een blinde wanorde zijn, redeloos, zonder patroon en zonder doel.

Voor gelovigen in God, de Schepper, zou er ook geen probleem moeten zijn, aangezien zij genoeg doelmatigheid en evenwicht in de schepping zien om zich over te geven aan de wijsheid van het totaalplan. Een doorn die hier en daar steekt uit een prachtig gearrangeerd, kleurig en geurig boeket mag geen reden zijn het boeket als geheel te verworpen, of wel soms?

Als de atheïst gelijk heeft, dan kan alleen de dood hem van het eeuwige lijden verlossen. Als de gelovige gelijk heeft, dan heeft de dood ook een verlossende rol, maar op een andere manier. Voor hem is de dood de poort naar het leven daarna, die degenen die hadden geleden zal toelaten tot een oneindige beloning. Als zij slechts konden dromen welke beloning hen opwacht in

het Hiernamaals ter compensatie van hun vergankelijk leed hier op aarde, dan zouden ze vrolijk huppelend door het leven gaan, ondanks al hun leed, als ware dat slechts een doorntje op de weg naar een eeuwig leven van gelukzaligheid.

Sommigen zullen dit nog niet aanvaarden en zullen volharden in hun onvrede, omdat er voor hen geen God is en geen beloning of straf na de dood. Voor hen heeft dit antwoord geen waarde. Dit moge zo zijn, maar in dat geval zou de vraag dus in het geheel niet gesteld moeten worden. Deze vraag kan immers alleen worden beantwoord met betrekking tot de rol van God als Schepper. Morele vraagstukken met betrekking tot goed en kwaad bestaan alleen in relatie tot geloof in God. Als er een God is, dan mogen we de eerder besproken mogelijkheid van compensatie niet zomaar wegwuiven. Als er geen God bestaat, dan is het ook niet mogelijk Hem, of wie dan ook, de schuld te geven voor het leed dat ons treft bij toeval. Dan moeten we het leven en alles dat ertoe bijdraagt, beschouwen als niets meer dan een betekenisloos toeval zonder oriëntatie of doel. Het leed moet worden aanvaard als een deel van de natuur, als iets waar we nooit vanaf komen, en waar we niet van kunnen wegrennen. Hoe dan ook moeten we leren leven met lijden.

We begrijpen nu dat het leed een levend onderdeel is van de drijvende krachten achter de evolutie. Nu echter moeten we nog de vraag beantwoorden, of het geluk dat wij ervaren in ons bewustzijn van het bestaan, opweegt tegen het lijden dat wij daarbij ervaren. Als in deze eenvoudige ver-

Zonder leed zou het leven gedegradeerd worden tot een bewusteloze, zinloze hoop vegetatie die zich niet bewust is van zichzelf.

hoop vegetatie die zich niet bewust is van zichzelf. Zijn de enkele gevallen van gebrek en lijden dan een te grote prijs voor het unieke wonder van het bewustzijn?

We herinneren de lezer eraan, dat de Islam het kwaad definieert als een shadow die slechts bestaat bij een gebrek aan licht. Het is geen positief bestaan op zich. We kunnen ons wel een lichtbron voorstellen (een lamp bijvoorbeeld, of de zon), maar we kunnen ons geen object voorstellen als een bron van duisternis. De enige manier waarop een object een bron van duisternis wordt, is door zijn vermogen licht tegen te houden. Evenzo is het alleen de afwezigheid van het goede wat het kwaad veroorzaakt. De intensiteit van het kwaad wordt bepaald door de transparantie van het medium.

En evenzo wordt geluk bepaald door het bewustzijn iets te bezitten. Elk verlies of dreigend verlies van bezit betekent pijn en leed. Maar geluk en leed kunnen alleen bestaan als een balans tussen positieve en negatieve uitersten. Verwijder er één, en de ander zal ook verdwijnen.

Zodoende kan niemand op aarde het creatieve plan veranderen van pijn en geluk en goed en kwaad, en de loop der dingen wijzigen. In al ons medelijden kunnen we niet het lijden opheffen, zonder niet ook het leven zelf op te heffen.

gelijking, het leed deze diepe voldoening in ons bewustzijn teniet doet, dan zouden velen liever sterven dan te leven in pijn. Als de meesten van hen die lijden, liever hun bewuste bestaan verliezen dan het verdriet te accepteren, komt de wijsheid van dit plan ter discussie te staan. Echter, in de praktijk zien we juist het tegenovergestelde. Het leven is zo gehecht aan zijn bewustzijn van het bestaan, dat het ervoor de diepste ellende en het grootste verdriet wil ondergaan. Dit is de regel en de uitzonderingen erop zijn zeker verwaarloosbaar. (...)

De schepping en evolutie van de zintuigen zijn te danken aan ontelbare confrontaties met winst en verlies. Deze zijn de twee belangrijkste stimuli voor creativiteit die God heeft ingezet. Onze vijf zinnen zijn het resultaat van ons bewustzijn van deze factoren. Deze zijn gedurende miljarden jaren van evolutie gematerialiseerd tot de zintuigen. Leed en geluk op zichzelf zouden nooit het bewustzijn kunnen hebben gecreëerd. De aanwezigheid van leed en geluk zijn niet waar te nemen zonder zintuigen; zonder zintuigen zouden leed en geluk immers zelf niet bestaan. En hoe zou niets ooit iets kunnen scheppen? Bewusteloosheid kan in geen miljarden jaren een bewustzijn scheppen. Er moet een bewuste Schepper zijn om een dode wereld bewustzijn te geven en er leven in te scheppen. De Meesterschepper lijkt pijn en geluk te hebben ingezet, op een nog onbekende wijze, om de organen te scheppen die pijn en geluk waarnemen. Als we pijn zouden verwijderen uit dit meesterwerk van creativiteit, dan zou het leven gedegradeerd worden tot een bewusteloze, zinloze

Uittreksel van Ahmad MT. The Question of Suffering. In: Revelation, Rationality, Knowledge and Truth. Londen: Islam International Publications 1998; 179.

Lees over de centrale rol van rechtvaardigheid in de evolutie: Absolute Justice, Kindness and Kinship van dezelfde auteur en uitgever (1996).

Bestrafing

Indien gij niet naarstig onderhoudt al de woorden der wet, die in dit boek beschreven zijn, zal de HERE ... ook allerlei ziekten en slagen, die in het boek van deze wet niet beschreven zijn, over u doen komen totdat gij verdelgd zijt.

DEUTERONOMIUM 28:58-61

Maar gij zult den Here, uw God, dienen; dan zal Hij uw brood en uw water zegenen en Ik zal ziekte uit uw midden verwijderen.

EXODUS 23:24

En wanneer het Woord voor hun bewaarheid wordt, zullen Wij een insekt uit de aarde tevoorschijn brengen, dat de mensen zal verwonden, omdat zij niet in Onze tekenen geloven.

KORAN 27:83¹

Ik heb God gevraagd om een vernietigende plaag. Want het is beter voor een volk om te sterven, dan verstrikt te raken in noodlottige dwaling en goddeloosheid.

—*Hazrat Ahmad* (1894)²

De vorige nacht heb ik in een droom gezien dat de engelen Gods zwarte zaailingen plantten, her en der in de Punjab. De plantjes waren zwart, lelijk, afschrikwekkend en klein. Ik vroeg enkelen die ze aan het planten waren: Wat voor planten zijn dit? Zij antwoordden: Dit zijn de zaailingen van de pest, die het land weldra zal teisteren.

—*Hazrat Ahmad* (1898)³

1: Vertaald naar Ahmad MT. The Plague. In: Revelation, Rationality, Knowledge and Truth, p. 638

2: Invitation to Ahmadiyyat, p.264

3: Tazkirah, p.185

De Heilige Profeet^s zeide: Nooit neemt schaamteloosheid bezit van een volk, en tonen ze hun seksualiteit openlijk, of ze worden door God bestraft. Ziektes verspreiden zich onder hen zoals hun voorouders nooit gekend hadden.

IBN MAJAH - KITABUL FITAN

Een soort van pest zal zich verspreiden in Europa en andere christelijke landen, die zeer ernstig zal zijn.

TAZKIRAH²

En te middernacht sloeg de HERE iederen eerstgeborene in het land Egypte, van den eerstgeborene van Farao, die op zijn troon zou zitten, tot den eerstgeborene van de gevangene, die in de kerker was, benevens alle eerstgeborenen van het vee. En Farao stond des nachts op, hij en al zijn dienaren en alle Egyptenaren; en er was een luid gejammer in Egypte; want er was geen huis, waarin geen dode was.

EXODUS 12:29-30

Toen de Heilige Profeet^s aankwam in Hidjr, het land van Thamud, maande hij zijn metgezellen: Gaat niet voorbij aan hen, die hun eigen zielen onrecht deden, behalve met betraande ogen; opdat u niet overkome, wat hen is overkomen. Toen bedekte hij zijn hoofd, en gaf de sporen aan zijn rijdier, totdat hij die vallei verlaten had.

BUKHARI / MUSLIM

2: *Tazkirah* zijn de verzamelde openbaringen aan Hazrat Ahmad^{as}, de Beloofde Messias en Mahdi. Zie voor de uitleg van deze profetie: Ahmad MT. The Aids Virus. In: Revelation, Rationality, Knowledge and Truth.

De pest

Hazrat Khalifatul Masih IV^{rh}

In de tijd, dat hij door de gehele islamitische wereld in de steek werd gelaten, en door alle andere religies openlijk vijandig werd bejegend, werd Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a door God gerustgesteld dat Hij hem niet zou verlaten.

Hem werden verschillende profetieën gedaan die een goddelijke straf aankondigden voor degenen die hem zo bitter vijandig waren geweest. Bovendien werden hem ook vele hemelse straffen aangekondigd met algemene betrekking, opdat de mensheid er lering uit zou trekken. De mensen sloegen er echter geen acht op. Hij werd vals verklaard, maar voor zijn profetische waarschuwingen was dat moeilijker.

Een dergelijke waarschuwing betrof de dreiging van een pestepidemie, die buitengewone schade zou aanrichten in de Punjab, de landstreek in India waar hij woonde. De meest nadrukkelijke waarschuwing die hij de wereld gaf was hem geopenbaard in de volgende woorden:

*Een Waarschuwer is in de wereld gekomen, maar de wereld heeft hem niet aangenomen; dan toch zal God hem aanvaarden en zijn waarachtigheid tonen met machtige slagen.*¹

De pest was slechts één van de vele tekenen die hij aankondigde. Het was echter een teken van zo'n groot belang, dat ik het als een categorie op zich wil bespreken. Het was namelijk niet alleen een teken voor de waarachtigheid van de Beloofde Messias^a, het was ook een teken voor de waarachtigheid van de Koran en de Boodschapper^s die de Koran gebracht had. Wederom bewees dit teken dat openbaring een zeer betrouwbaar middel is voor het overbrengen van kennis vanuit het

ongeziene naar het geziene. De komst van de pest was in feite een profetie uit de Koran die van toepassing werd in de tijd van de Beloofde Messias^a, daar deze in vervulling moest gaan in zijn era.

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

En wanneer het Woord voor hun bewaarheid wordt, zullen wij een dier uit de aarde te voorschijn brengen dat hen zal verwonden, omdat de mensen niet in Onze tekenen geloven. (27: 83)²

Het woord *dābbah* zoals dat wordt gebruikt in de Heilige Koran (...) verwijst naar alle soorten dieren, van de allerkleinste tot de grootste, die zich voortbewegen op poten.³

Het is van groot belang dat deze profetie wordt begrepen, aangezien hij een boodschap voor deze tijd in zich draagt. Vele commentaren op de Koran hebben deze profetie reeds in verband gebracht met de tijd wanneer de Messias en Mahdi zou verschijnen. Hoewel zij niet de volledige betekenis van de boodschap konden achterhalen, kwamen ze toch verrassend dichtbij. 'Allama Ismā'il Haqqi Al-Burūswī (gest. 1137 AH) schreef in zijn boek Rūhul Bayān met betrekking tot

het vers, dat de Mahdi zou komen, waarna de Dajjal zou verschijnen, gevolgd door de Messias. In die tijd zou ook de *dābbah* verschijnen, en daarna zou de zon opgaan in het Westen.

De Shia commentator Mullāh Fath-Ullāh Kashānī (gest. 988 AH) schreef in zijn boek Minhajus-Sadiqin het volgende: 'Volgens sommige van onze vrienden verwijst dit vers naar de komst van het heilige gezag, de Mahdi van de islamitische gemeenschap (*ummah*).'

Tot zover kwamen deze commentaren met de interpretatie van de Hadith in relatie tot het bovenstaande vers. Wat betreft de precieze betekenis van het woord *dābbah* werd geen uitleg gegeven. Het was aan Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a in zijn functie als de Hervormer der Latere Dagen, om de ware betekenis van deze profetie verder uit te leggen en toe te lichten middels de openbaringen en visioenen die hij ontving.

In februari 1898 ontving Hazrat Ahmad^a openbaringen over de komst van een pest-epidemie. Onmiddellijk publiceerde hij deze belangrijke waarschuwing in kranten en pamfletten over de hele wereld. Hij vertelde dat de pest waarover hij was ingelicht, dezelfde bestraffing zou zijn als beschreven stond in het vers over de *dābbah*. Verder lichtte hij toe, dat het woord *tukallimu* in het vers, twee belangrijke betekenissen in zich draagt. Een betekenis is 'verwonden' en de andere is 'spreken'. In zijn context verwijst het vers duidelijk naar een soort dier, dat de mensen zou bijten wegens het verwerpen van Gods tekenen. Een alternatieve betekenis laat

Een Waarschuwer is in de wereld gekomen, maar de wereld heeft hem niet aangenomen; dan toch zal God hem aanvaarden en zijn waarachtigheid tonen met machtige slagen.

de *dābbah* tot de mensen spreken. Dit doet het impliciet door aan te geven dat deze straf werd opgelegd als sanctie op hun onverschilligheid. Hij spreekt dus door te verwonden en daarbij onderscheid te maken tussen goed en kwaad.

Na de aanvankelijke waarschuwing volgden er nog vele, die de betekenis van de dreigende epidemie en de wijze waarop hij zou toeslaan, meer verduidelikten. De Beloofde Messias^a werd op ondubbelzinnige wijze medegedeeld, dat deze epidemie grote gebieden in de Punjab zou verwoesten; stad na stad zou worden geleidigd van leven. De Dood zou elk huis bezoeken en toeslaan in elke stad, met een spoor van vernietiging in zijn kielzog. Qadian, de stad waar hij zelf woonde, zou geen uitzondering blijven, zei hij, maar daar zou de epidemie een des te duidelijker teken zijn van zijn waarachtigheid. Deze zou toeslaan overal rond zijn huis, maar geen voet zetten tussen zijn vier muren: *Ik zal eenieder sparen, die het Huis bewoont.*⁴

Degenen die zijn bescherming zochten maakte hij duidelijk dat de belofte van bescherming niet alleen gold voor het bewonen van zijn fysieke huis, maar ook hen betrof die zijn geestelijke huis bewonen: de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. Aldus gaf hij duidelijke waarschuwingen aan hen die hem verwierpen en blijde tijdingen aan de gelovigen.

Toen hij zei dat de Ahmadi's als door een wonder zouden worden gered van deze ramp, vermeldde hij dat er uitzonderingen zouden zijn en dat Ahmadi's die zich alleen

in naam hadden bekeerd, ook zouden lijden. Over het algemeen genomen zouden ze echter worden gered in zulke mate, dat er in de ogen van getuigen geen twijfel meer zou bestaan, dat deze bescherming niet per toeval was verleend.

De geschiedenis van deze pestepidemie in de Punjab is een opmerkelijk verhaal. Ze getuigt in letter en geest van de waarachtigheid van de Beloofde Messias^a. Hoe kan iemand alleen al bescherming veinzen van een griepje ten teken van zijn waarachtigheid? Om de pest aan te roepen om zich te onderscheiden van zijn vijanden was een te grote aanspraak voor een gewone sterfeling, als God Zelf dit niet aan hem zou hebben geopenbaard. Het was een buitengewoon grote aanspraak, dat iedereen die zich oprecht hadden onderworpen aan zijn gezag als de door God gezonden Imam van de Tijd, de verschrikkingen van de pest zou worden bespaard.

Toen die Ure was gekomen, luidde deze de doodsklok over zijn vijanden. Velen hadden openlijk verkondigd dat Mirza Ghulam Ahmad^a zelf aan de pest zou overlijden. Maar uiteindelijk waren zij het die werden getroffen, en hun families, de één na de ander, totdat er niemand meer over was om zelfs maar hun dood te betreuren. En de pest spaarde inderdaad op grote schaal zijn volgelingen. Een schaal die niemand kon wegredeneren als toeval. Geen wereldse logica kon de selectiviteit verklaren waarmee de pest de Ahmadi's had bevoordeeld in honderden dorpen met een gemengde bevolkingssamenstelling. Dit wonder herhaalde zich overal met zo'n overtuiging dat zelfs de blinden het konden zien. En zo zagen ook de blinden, en zij haastten zich naar de veilige haven van Ahmadiyyat, in aantallen als nooit tevoren. En zie, ze waren gered. Maar wee diegenen die konden zien, en werden verblind door deze stralenkracht. Er waren dorpen waar alleen de volgelingen van Mirza Ghulam Ahmad^a over waren om de kisten van de overledenen naar de begraafplaatsen te dragen. Ze droegen de lichamen van de ongelov-

vigen op hun schouders, zonder ook maar de minste angst om de pest op te lopen.

Laten we van ons overzicht terugkeren naar Qadian en zien wat daar gebeurde. Alles voltrok zich volgens de profetie, met uitzondering van enkele vreemde incidenten. Zo gebeurde het, dat een vooraanstaande volgeling van de Beloofde Messias^a, Maulawi Mohammad Ali genaamd, hoge koorts kreeg met de bijbehorende symptomen van de pest. Zelfs de lymfklieren onder de armen waren ernstig opgezwollen en veroorzaakten veel pijn. De best beschikbare medische hulp was gegeven, maar zonder resultaat. Zijn pijn werd niet verlicht. Hij kon zichzelf ook niet verzoenen met het feit dat juist hij, een metgezel van de Beloofde Messias^a, een dergelijk einde zou moeten vinden, tegen het woord van God in. Het leed van de pest was op zich al ondraaglijk; tel hierbij dan nog op de marteling die zijn geweten heeft moeten ondergaan, dat hij in Gods ogen wellicht niet meer werd gerekend onder Zijn ware dienaren.

Zo lag hij te bed, roepend dat iemand zich haaste om de Beloofde Messias^a in te lichten omtrent zijn benarde situatie en hem te smeken hem te bezoeken en te zegenen. De Beloofde Messias^a deed dit aanstonds. Dat zijn patiënt door medici was verklaard aan de pest te lijden stoorde hem niet in het minst. Hij ging aan het bed zitten en legde zijn hand op het voorhoofd van Maulawi Sahib. Hij sprak troostende en zachte woorden en stelde hem gerust dat, zo hij de ware Messias was, Maulawi Sahib niet aan de pest zou sterven. Het duurde niet lang of Maulawai Sahib zag deze profetische woorden in vervulling gaan. Terwijl de Beloofde Messias^a nog met hem sprak, en diens hand nog op zijn voorhoofd rustte, verdween zijn koorts plotseling, en er bleef geen spoor van pest in hem achter. Hij zat op en bevoelde zichzelf hier en daar, verwonderd over hoe snel zijn koorts verdwenen was. Evenzo verwonderd waren degenen die rond het bed zaten in afwachting van zijn overlijden, maar die integendeel werden voorbestemd om het wonder van zijn genezing te aanschouwen.

Nu weten we dat het diertje dat de pest verspreid, een insect is. En tenslotte weten we nu pas dat de vlo, ondanks het feit dat hij een insect is, ook een *dâbbah* is wegens het feit dat hij geen vleugels heeft.

Hij leefde hierna nog vele jaren, totdat hij overleed in Lahore in 1951, op de respectabele leeftijd van 77 jaar.

Hoe de pest onderscheid kon maken tussen degenen die geloofden in de Beloofde Messias^a en zij die niet geloofden zal altijd een mysterie blijven, behalve voor de gelovigen in de oneindige mogelijkheden van de Almachtige God. (...)

Terugkomend op het vers waarop deze hele profetie is gebaseerd, wil ik erop wijzen dat dit vers op zichzelf een wonder is. Om de wonderbaarlijke schoonheid ervan te bevatten moet de lezer even bij de hand worden genomen, opdat hij de fascinerende details ervan volledig zal kunnen waarderen. Hiertoe doen wij hieronder een poging. De volgende punten verdienen nadruk:

Ten tijde van de openbaring van het vers in de Koran wist niemand iets over de manier waarop de builenpest werd verspreid. Men had geen kennis over de rol van ratten bij de infectie. Ze deden dit in elk geval niet door te bijten. Het was ook niet bekend dat er een klein vleugelloos insect bestond – de vlo – die deze dodelijke ziekte met zich meedroeg. Noch was het bekend dat de beet van dit kleine insect het pestvirus in het bloed van zijn slachtoffers bracht⁵. Was de Koran geschreven geweest door een mens, dan had hij nooit kunnen voorspellen dat de pest zou worden verspreid door een diertje dat als *dâbbah* kon worden geclassificeerd.

Nu weten we dat het diertje dat de pest verspreid, een insect is. We weten ook dat een overweldigend aantal insecten gevleu-

geld is, en dat de vleugelloze insecten, zoals bijvoorbeeld de luizen, de zilversjes en de niet-reproductieve termieten, oneindig kleiner in aantal zijn. En tenslotte weten we nu pas dat de vlo, ondanks het feit dat hij een insect is, ook een *dâbbah* is wegens het feit dat hij geen vleugels heeft. Deze bijzondere eigenschap van de vlo maakt het diertje de rechtmatige drager van de titel *dâbbah* – ofwel het betreffende vers uit de Koran moet voor altijd vals worden verklaard.

We nodigen de naturalisten in alle nederigheid uit tot deze unieke profetie en vragen hen om hun hart te doorzoeken. Kunnen zij dit wonder werkelijk opzij schuiven als alwéér een toeval?

NOTEN

1. Ahmad MG. Nuzulu l-Masih. In: Ruhani Khazain. 1984, vol. 18: p. 466-467
2. Vertaling van 27:83 uit de Koran, Mobarak Moskee 1991.
3. Lane EW. Arabic-English Lexicon. Cambridge: Islamic Text Society, William & Norgate 1984.
4. Tazkirah: Verzameling openbaringen en dromen van de Beloofde Messias, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad van Qadian. Rabwah: Al-Shirkatul Islamiyyah Ltd. 1969; 428.
5. *Noot van de redactie*: De Beloofde Messias^a ontving openbaringen die verwezen naar het verband van de pest met de vlo. Deze is te vinden op pagina 20.

Uittreksel van Ahmad MT. The Plague. In: Revelation, Rationality, Knowledge and Truth. Londen: Islam International Publications 1998; 633.

Lees in verband met dit onderwerp ook het artikel The Aids Virus, in dezelfde uitgave.

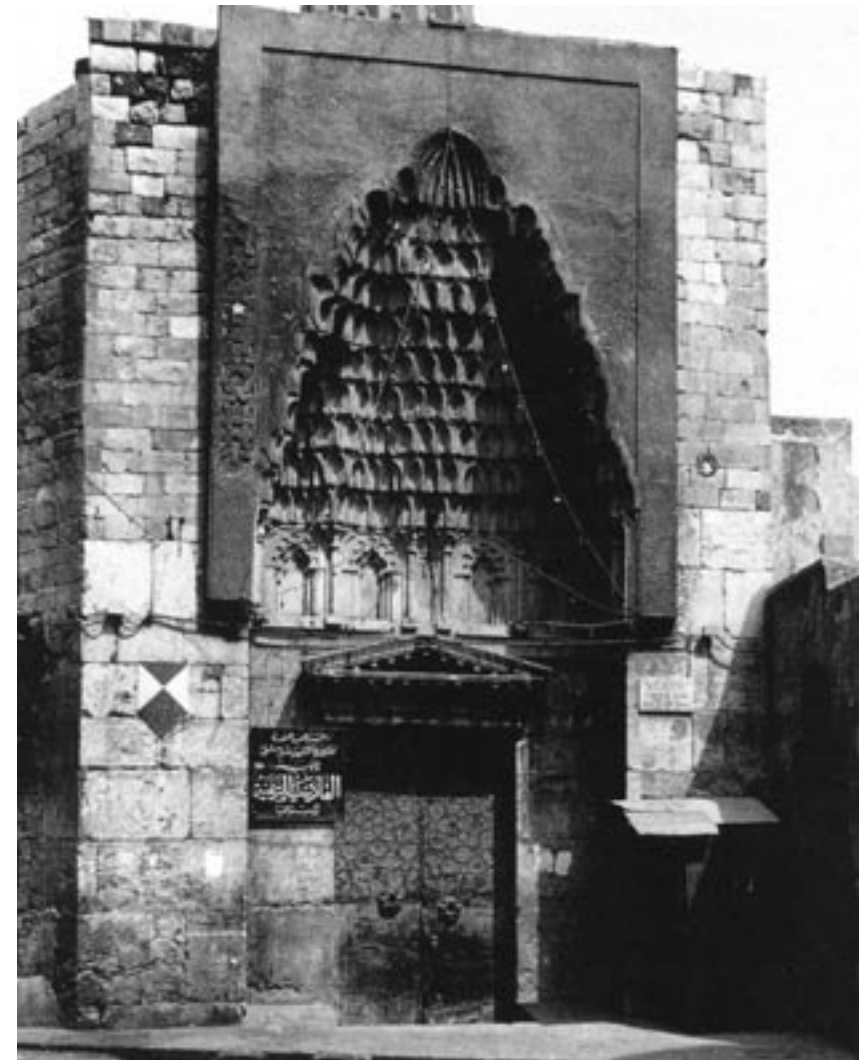

De anatomie van het oog, van Al-Mutabidih. Arabisch manuscript, omstreeks 1200. Caïro, nationale bibliotheek.

“De geneeskunde was eerst zeer sterk aan de filosofie gerelateerd. Alle islamitische filosofen, die tegelijkertijd ook artsen waren, ontwierpen geneeskundige en filosofische menswetenschappen. De Arabische christen Hunayn ibn Ishaq (808-873) studeerde zowel bij Arabische als bij Byzantijnse geleerden en artsen. Hij werd de belangrijkste vertaler van medische geschriften uit de Klassieke Oudheid en hield zich met name bezig met de werken van Galenus. Hij reisde veel en verzamelde overal teksten van Griekse schrijvers. Hij vertaalde ze in het Arabisch, vergeleek ze en becommentarieerde ze. Door zijn nauwkeurige werkwijze slaagde hij erin een medische codex samen te stellen die een uniforme terminologie bevatte. Dit werd een

basiswerk van studenten geneeskunde in het Arabische gebied. Hij was zelf ook een belangrijke oogarts en schreef compendia over zijn eigen geneeskundige methoden. De eigenzinnige Pers Muhammad ibn Zakariya ar-Razi (865-925), die in het avondland Rhazes werd genoemd, was directeur van ziekenhuizen in Bagdad en in Ray. Hij verzamelde klinische ziektegevallen en stelde een omvangrijke medische encyclopedie samen. (...) Hij beschreef de symptomen van de pokken. (...)

De medische scholen in het islamitische cultuurgebied boekten grote vooruitgang op het gebied van de farmacie, infectieziekten, therapieën en met name op het gebied van de oogheelkunde; omstreeks het jaar 1000 wer-

Ziekenhuis van Nur ad-Din, Damascus, 1154. Het gebouw is naast één van de eerste ziekenhuizen ook vernieuwend op het gebied van architectuur, in de zogenaamde muqqarna-koepletjes in het portaal, die hier voor het eerst in Syrië werden toegepast.

den er reeds succesvolle staaroperaties uitgevoerd. Men bezat al veel kennis over de menselijke bloedsomloop die op verschillende illustraties werd afgebeeld. In Damascus slaagde de arts Ibn an-Nafis (1210-1288) er uiteindelijk ook in de werking van de longcirculatie te achterhalen doordat hij ontdekte dat het harttussenschot ondoordringbaar was.

Veel islamitische vorsten lieten grote ziekenhuiscomplexen bouwen waarin patiënten uit alle lagen van de bevolking werden opgenomen en rondom de klok werden verzorgd; krankzinnigen werden in aparte tehuizen verpleegd door speciaal opgeleid personeel.

De compendia van Ibn Ishaq, Rhazes,

Avicenna en andere geleerden werden via Zuid Italië en Andalusië ook in Europa geïntroduceerd. Met name de Canon Medicinae van Avicenna werd een belangrijk leerboek van de medische opleidingen in het avondland. De Arabische medici zorgden niet alleen voor de overlevering van kennis uit de Klassieke Oudheid, ze waren ook directe voorlopers van de vooruitgang op het gebied van de geneeskunde die in Europa na de Renaissance werd geboekt.”

Hattstein M. De Wetenschap in de islam. In: Hattstein M. en Delius P. Islam, Kunst en Architectuur. Keulen: Könemann 2000; 56-57 (ook afbeeldingen hierboven en p.30)

Roeping

De Heer der Werelden ... Die mij geneest wanneer ik ziek ben.

KORAN 26:81

De Heilige Profeet^s zeide: Allah zendt geen ziekte zonder niet ook het medicijn te sturen.

IBN MAJAH

Mij is van geesteswegen onthuld, dat de pest en jeuk in hun oorzaken met elkaar te maken hebben. Ik meen dat dit waar is, aangezien alle medicijnen tegen jeuk ofwel kwik, ofwel sulfaat bevatten, en men vermoedt dat een dergelijke behandeling ook van nut zal zijn tegen de pest. Als de kern van deze twee aandoeningen nu dezelfde is, zou het niet vreemd zijn wanneer we de kans op pest verminderen door de symptomen van jeuk aan te moedigen. Dit is een geestesmysterie dat mijn aandacht heeft gekregen. Als onderzoekers hier aandacht aan zouden kunnen besteden en de symptomen van jeuk zouden verspreiden onder hen die in groot besmettingsgevaar verkeren, zal de veroorzaker van pest willicht verdwijnen en zullen we de verspreiding van de pest misschien kunnen beheersen.

—*Hazrat Ahmad* (1898)¹

1: Tazkirah, p.186. In de twintigste eeuw werd ontdekt dat de pest wordt verspreid door de beet van een vlo. Vgl.: Ahmad MT. De pest. In dit nummer van Al-Islam.

Abdur Rahman ibn Auf^{ra} sprak: Ik heb van de Heilige Profeet^s vernomen: 'Hoort u van de pest in een land, gaat er niet binnen. En zou de pest verschijnen in het land waar u verblijft, gaat er niet vandaan.' Hierop loofde Umar^{ra} God en ging terug [naar het land van de epidemie].

BUKHARI / MUSLIM

De Heilige Profeet^s zeide: Bezoekt een moslim zijn zieke broeder, dan behoort hij tot de *Kharfah* van het Paradijs, totdat hij wederkeert van zijn bezoek. De Heilige Profeet^s werd gevraagd: Boodschapper van Allah, wat zijn de *Kharfah* van het Paradijs? Hij zeide: Zijn vruchten.

MUSLIM

De Heilige Profeet^s kwam aan bij zijn zoon Ibrahim^{ra}, toen deze verkeerde in uiterste nood. Zijn ogen betraanden, waarop Abdur Rahman ibn Auf^{ra} sprak: Ook u, Boodschapper van Allah? De Heilige Profeet^s zeide: Ibn Auf, dit is het zachte hart. Hij weende opnieuw en sprak: Het oog betraant en het hart weent, maar wij zullen slechts spreken hetgeen onze Heer behaagt. Wij zijn bedroefd, Ibrahim, wegens uw heengaan.

BUKHARI

Het vet eet gij, met de wol kleedt gij u, het gemeste slacht gij, maar de schapen weidt gij niet; zwakke versterkt gij niet, zieke geneest gij niet, gewonde verbindt gij niet ... maar gij heerst over hen met hardheid en geweldenaar.

EZECHIËL 34:3-4

Gaat en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.

MATTHEÛS 10:8

Op een dag had mijn zoon Bashir Ahmad veel last van zijn ogen. Hij verloor zijn wimpers en zijn ogen waren voortdurend betraand. Ik bad voor hem, en mij werd geopenbaard (in het Arabisch): De ogen van Mijn zoon Bashir zijn genezen. Binnen een week schonk de Almachtige God hem genezing, en zijn ogen waren volledig hersteld. Hiervoor hadden we elke behandeling geprobeerd, maar geen ervan was van nut geweest, en zijn ogen waren steeds verder achteruit gegaan.

—*Hazrat Ahmad*^a 1

...daar Jezus hun geloof zag, zeide hij tot den verlamde: Houd moed, mijn kind, uw zonden worden vergeven. En zie, sommigen der Schriftgeleerden zeiden bij zichzelf: deze lastert God. En daar Jezus hun overleggingen kende, zeide hij: Waarom overlegt u kwaad in uw hart? Want wat is gemakkelijker te zeggen: Uw zonden worden vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel? Maar, opdat gij weten moogt dat de Zoon des Mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven – toen zeide hij tot den verlamde: Sta op, neem uw bed op en ga naar huis. En hij stond op en ging naar zijn huis.

MATTHEÛS 9:1-7

1: Tazkirah (Engels, 2004), p.194.

De Almachtige God zet... uiteen dat alleen hij wordt bevrijd van alle lijden die zijn leven verkoopt voor de zaak van Allah, in ruil voor Zijn welbehagen, en zijn toewijding bewijst door zijn leven te geven. (...) 'De deugdzamen zal een drank die wordt gemengd met kamfer worden gegeven uit een bron waaruit de dienaren van Allah drinken. Zij doen deze stromen door hun eigen inspanningen' (76:6-7). Dan wordt gezegd: 'Hun wordt daarin uit een beker te drinken gegeven waarin gember is gemengd' (76:18-19). (...)

Door kamfer en gember naast elkaar te plaatsen wordt beoogd mede te delen dat als iemand van een toestand van ondergeschiktheid aan zijn hartstochten gaat naar deugd, de eerste reactie is dat de werking van giftige stoffen ten gevolge waarvan hij lijdt, wordt onderdrukt en de opwelling van hartstochten begint af te nemen zoals kamfer de werking van giftige stoffen onderdrukt. Daarom wordt deze nuttig geacht bij de behandeling van cholera en tyfus.

Als de werking van de giftige stoffen volledig is onderdrukt en de patiënt in zulk een mate zijn gezondheid herkrijgt dat hij zich nog zwak voelt, is het tweede stadium dat hij kracht ontleent aan een drank die op smaak is gebracht met gember. In geestelijke termen is deze drank de manifestatie van goddelijke schoonheid, welke de voeding van de ziel is. Als hij aan deze manifestatie kracht ontleent wordt hij in staat gesteld om hoge bergen te beklimmen, dat wil zeggen, hij verricht voor de zaak van God zulke verbaazingwekkend moeilijke daden die niemand wiens hart niet is geïnspireerd door de warmte van liefde, kan verrichten.

In deze verzen heeft de Almachtige God twee Arabische woorden gebruikt om deze twee toestanden te illustreren: het ene woord is kamfer dat 'onderdrukking' betekent en het andere woord is gember dat 'klimmen' betekent. Dit zijn de twee toestanden die de zoekers naar God ontmoeten.

—*Hazrat Ahmad*^a

De Filosofie van de Islamitische Leer, p.66-69

De geneeskundige leringen van de Beloofde Messias^a

Malik Muhammad Daud

De Beloofde Messias^a was de Onoverwinnelijke Generaal van de spiritualiteit. Daarnaast was hij echter ook zeer begaafd en geleerd wat betreft de lichamelijke geneeskunde. Naast zijn vele geestelijke werken was hij ook nauw betrokken bij het fysiek genezen van mensen. Hazrat Maulana Abdul Karim Sahib^{ra} doet ons hiervan het volgende verslag.

‘Soms kwamen zeer ongeletterde vrouwen vragen om medicijnen. Ze bonsden dan op de deur en riepen in hun eenvoudige taal, ‘Mirza ji (mijnheer Mirza), doe de deur ’s effe open alstublieft!’. De Beloofde Messias^a stond dan op alsof hem een bevel van de Almachtige God ter ore was gekomen; hij sprak hen aan met heldere stem en gaf hen uiteindelijk de goede raad voor het medicijn.

In ons land kennen de geleerden de waarde van de tijd niet eens, laat staan de ongeletterden. Op een dag ging een vrouw redeloos in gesprek met de Beloofde Messias^a en begon al haar klachten over haar schoonmoeder en schoonzuster te vertellen. De Beloofde Messias^a luisterde met alle geduld en in alle openheid naar haar verhaal. Noch in woord, noch in gebaar gaf hij enig teken dat het nu wel tijd was om te gaan, of dat ze nu geen tijd meer moest verdoen aangezien ze haar medicijn toch al had ontvangen.

Bij een andere gelegenheid kwam een grote groep ongeletterde mensen om hun kinderen te laten onderzoeken. Tegelijkertijd arriveerden ook enige huishoudsters, die limonade kwamen brengen. De Beloofde Messias^a

moest die dag een belangrijk religieus artikel schrijven, dat snel gereed moest zijn. Ik was toevallig ter plaatse, en wat zie ik? De Beloofde Messias^a staat rechttop aan het werk, als een Europeaan die een wereldse opdracht aan het vervullen is. Hij had vijf of zes koffers open staan waaruit hij kleine flesjes of buisjes met olie en dergelijke aan het uitdelen was. Het bleef ongeveer drie uur storm lopen, en het was alsof zich daar een ziekenhuis had geopend. Toen het werk gedaan was zei ik, ‘Hazrat, dit heeft u zoveel waardevolle tijd en moeite gekost!’ Maar hoe mooi en vredig antwoordde hij: ‘Dit was een religieus werk, gelijk het andere; de mensen zijn arm en er is hier geen ziekenhuis in de wijde omtrek. Ik bestel Yunani¹ medicijnen die op een zeker moment van nut zijn. Dit is een daad van grote zegeningen; een gelovige moet niet onverschillig zijn, en niet traag in zulke werken’.

Hazrat Maulana Abdul Karim Sb. Sialkoti. Seerat-e Hazrat Masih Maud^{as}. Qadian: Steam Press 1937; 20-21.

1) Noot van de vertaler: Yunani komt van het woord Ionië (Griekenland). Het duidt op de wetenschappen die in de islamitische wereld zijn ontwikkeld vanuit Griekse bronnen, die met de komst van de Islam in het Arabisch waren vertaald.

Over de kunst van het genezen heeft de Beloofde Messias^a uitgebreid gesproken. Enkele van zijn leringen vindt u in de volgende gezegden.

Laat een hokje open voor Allah

Over de pest, dysenterie en epidemieën zei de Beloofde Messias^a: ‘Wee hem, die zich verlaat op wetenschappers en medicijnmannen om zich te ontslaan van die beproevingen. En zalig is hij, die zijn toevlucht zoekt bij God. Want wie kan u beschermen behalve Hij?’

‘Wie geneigd is naar filosofie en wetenschap, zoekt in moeilijke tijden naar geruststelling in het één of andere bewijs. Maar dezulken zijn verre van het ware hoe en waarom van de plaag, en zij blijven onverschillig jegens God.

‘Ik wil van de artsen in onze gemeenschap, dat ze zich in die ure niet slechts verlaten op hun eigen geleerdheid, maar een hokje open laten voor Allah, en uitstel geven aan hun oordeel. Want maar al te vaak werd een zieke die door de artsen ten dode was opgeschreven, begunstigd door Allah, en leefde. En over menigeen die blaakte van gezondheid, over wie de artsen zich geen zorgen maakten, heeft een gelovige geopenbaard gekregen, dat zijn tijd gekomen was. Welnu, volgens die artsen was het einde niet nabij, doch volgens Allah was hij nabij; en volgens de laatste geschiedde het ook.

Ik wil van de artsen in onze gemeenschap, dat ze zich in die ure niet slechts verlaten op hun eigen geleerdheid, maar een hokje open laten voor Allah, en uitstel geven aan hun oordeel.

‘De kennis der geneeskunde is tot de moslims gekomen van de Grieken. Maar wegens hun geloof in éénheid, hebben de moslims hun medische recepten ondertekend met de spreuk: *wa huwa s-shafi* (en Hij is de Ware Genezer).

‘Ik heb de boeken der wijzen gelezen. Het moeilijkste van het genezen, is het stellen van de juiste diagnose. En wie struikelt bij de diagnose, zal ook struikelen bij de behandeling. Sommige ziekten zijn zo ingewikkeld dat de mens ze amper kan bevatten. De islamitische geleerden zijn van oordeel geweest, dat in zulke gevallen het gebed uitkomst biedt. Wanneer zo één met oprecht medelijden en pijn bidden wil, zal God voor hem de waarheid van die ziekte ontsluiëren; voor Allah is immers niet verborgen, hetgeen verborgen heet.

‘Des te groter de bewering uit uw eigen geleerdheid, die Allah terzijde laat, des te groter is uw verlies. De moslims scheppen voldoening in hun éénheid Gods. Maar éénheid wordt niet slechts beleden met de tong, doch moet kleur geven aan uw werken. Laat uw werken tonen dat u gelooft, en dat in éénheid uw werk gelegen is.

‘Een moslim gelooft dat alles afkomstig is van God. In de ure van blijdschap zegt hij, *alhamdu li-llâhi* (alle lof zij Allah), en in tijden van verdriet: *inna li-llâhi...* (wij behoren aan Allah). Want zo toont hij dat hij werke-

lijk erkent, dat Allah in alles aanwezig is. 'Zulke mensen die God terzijde laten en dan iets willen van het leven, moeten bedenken dat zij een leven lijden van pijn. Want u vindt geen voldoening dan door u te verliezen in God, en door God te zien in alle dingen. Het leven dat Allah terzijde laat is een leven van illusies, en dezulken zullen geen vrede kennen. Het ware geluk is slechts aan hen gegeven, die zich van God niet afzijdig houden, en hun elke ademtocht besteden in gebed.'

Artsen moeten bidden voor hun patiënten

De Beloofde Messias^a zeide: 'Een arts moet bidden voor zijn patiënt. Elke atoom is in handen van Allah. De Verhevene heeft het niet onwettig gemaakt, genezing te zoeken. Daarom is het belangrijk dat u de zieken geneest, en hierover nadent. Maar onthoud goed; werkelijk van invloed is alleen Allah. Met Zijn zegeningen is alles mogelijk. Geef daarom bij ziekte medicijnen, maar ook gebeden. Soms zelfs, openbaart Allah het juiste medicijn voor die ziekte. De arts daarom, die gebed doet, heeft wel gedaan aan de geneeskunst. Dikwijls vertelt God ook mij voor een bepaalde ziekte de genezing; dit is Zijn zegen.'¹

Genezen door gebed

De Beloofde Messias^a zeide: 'Niemand is bij machte tegen die ziekte, waarbij het oordeel reeds is geveld (*qazâ-ye mabrîm*). En waar dit niet zo is, daar moge Allah na gebed zelfs persoonlijk uitspraak doen. Soms lijkt het oordeel geveld, maar volgt toch verbetering; Allah is de Almachtige. De toestand kan zo ernstig zijn dat niets meer helpt en de artsen de man ongeneeslijk ziek verklaren. Het is dan een teken van Gods zegen, dat hulp komt en zijn toestand met de dag verbetert. Terwijl een ander in dezelfde situatie elke dag verslechtert, hij meer en meer problemen ontwikkelt, en hij zelfs verder achteruit gaat naarmate u meer medicijnen geeft. Vaak wordt gebed gedaan voor hen, wie de artsen ten dode hebben opgeschreven en die geen verbetering tonen; dan geeft Allah hen genezing als door een wonder en zij leven, alsof een

dode weder tot het leven was opgewekt.'²

Belangrijke eigenschappen van een arts

Op een dag kwam een man langs en begon een gesprek over geneeskunde. De Beloofde Messias^a zeide: 'Een arts moet behalve kennis van het vak, ook de eigenschappen van *nîki* (de vroomheid van net gedrag) en *taqwa* (de vroomheid van een levend en reinigend contact met God) hebben. Anders heeft het niet veel zin. Dit wisten reeds de ouden, die schrijven dat, wanneer de arts zijn vinger aan de pols legt, hij zegt: *subhânaqa, lâ 'ilma lanâ illâ mâ 'allamtanâ* (2:33): Heilig zijt Gij. Wij bezitten geen kennis, buiten hetgeen Gij ons hebt geleerd.'³

Medeleven en voorzichtigheid

Men vroeg wat een arts dan moet doen, aangezien de pest besmettelijk is? De Beloofde Messias^a zeide: 'Een arts moet genezen en medeleven hebben, maar ook zichzelf beschermen. De zieke al te dicht naderen, of zelfs zijn huis betreden, is dan niet altijd nodig. Hij kan de situatie uitvragen en nadenken. Ook voor degenen die de zieke verzorgen geldt, dat ze medeleven hebben, maar ook zichzelf moeten beschermen.'

Lessen uit beproeving voor de arts

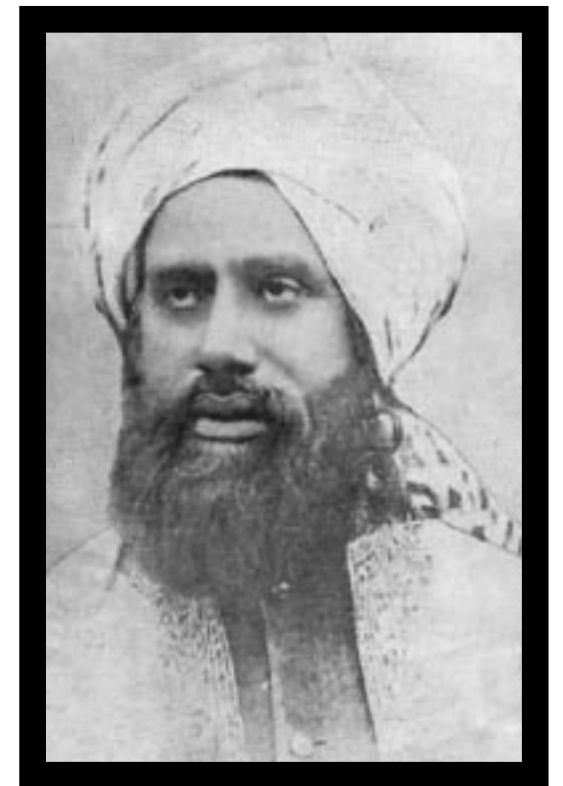
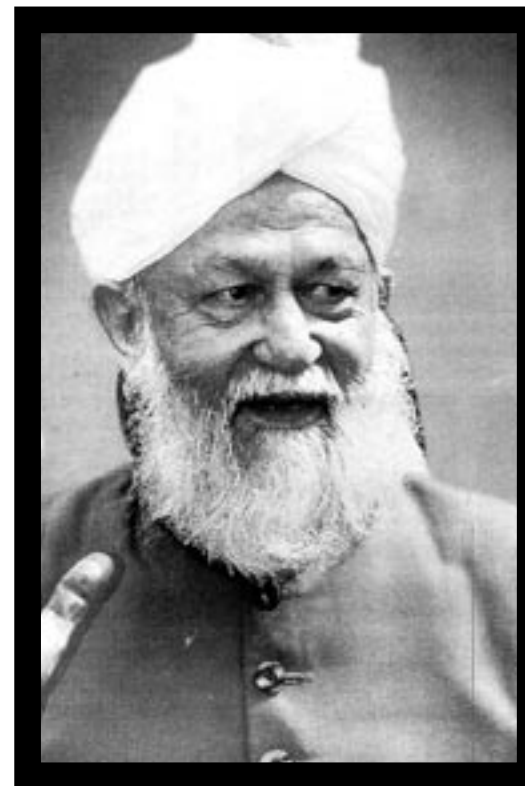
Men sprak over verschillende ziekten. De Beloofde Messias^a zeide: 'Een arts kan lering trekken uit de vele beelden van beproeving, die hij ziet. Hij ziet zovele zieken. Bij één wordt zijn hand afgezet, bij een ander zijn voet. Sommigen zijn er zo erg aan toe, dat zij 'noch leven, noch sterven'. Maar door dit alles onder ogen te krijgen, sterkt zich het hart van de arts. En dat is ook nodig, want een weekhartige kan dit werk niet doen; chirurgie is het werk van een sterk hart.'

1) *Malfûzât* v, 'tibb-e jadîd', p. 53-54

2) *Ibid*, p. 537

3) *Ibid*, p. 181

Londen: Al-Fazl International Weekly, 21-05-1999. De auteur bedankt The Daily Al-Fazl Rabwah van 14-04-1999.

Twee *khulafa* (opvolgers) van de Beloofde Messias^a: Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{rh} (1928-2003), Khalifatul Masih IV (links), en Hazrat Maulvi Hakim Nooruddin^{ra} (1841-1914), Khalifatul Masih I. Beide hadden tegelijkertijd de hoogste geestelijke rang en behoorden tot de beste geneeskundigen van hun tijd. Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{ra} schreef een naslagwerk van homeopathie, *Ilâj bi I-Mithl*; Hazrat Maulvi Hakim Nooruddin^{ra} was een allopathisch arts en was onder meer in dienst van de Maharaja. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap stichtte vele ziekenhuizen, met name in Afrika, waar artsen werken als Waqf (uitgezonden door de khalifa). In het Fazl-e Umar ziekenhuis in Rabwah, Pakistan geven zo de beste artsen van Pakistan gratis medische hulp.

De arts Dioskorides toont een alruinwortel aan zijn leerling. Uit een Arabische vertaling van De Materia Medica van Dioskorides uit 1229. Istanbul, bibliotheek van de Topkapi Saray.

Een man kwam bij de Heilige Profet^s en zeide, Mijn broeder lijdt aan pijnen in zijn buik. De Heilige Profet^s zeide: Laat hem honing drinken. De man kwam ten tweeden male en de Heilige Profet^s zeide: Laat hem honing drinken. Hij kwam ten derden male en de Heilige Profet^s zeide: Laat hem honing drinken. Hij kwam weer terug en zeide: Ik heb dat alles gedaan. De Heilige Profet^s zeide: Allah heeft naar waarheid getuigd, echter de buik van uw broeder heeft een leugen gesproken. Laat hem honing drinken. Zo liet hij hem dan toch honing drinken, en was hij genezen.

M U S L I M

Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}

Khalifatul Masih v, de vijfde opvolger van de stichter van de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap, en de tegenwoordige geestelijk leider (*khalifa*).

Na het overlijden van de Beloofde Messias^a in 1908 werd Hazrat al-Haj Hakim Nooruddin^{ra} zijn eerste kalief. Na diens dood in 1914 werd hij opgevolgd door Hazrat al-Haj Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}. Hij leidde de gemeenschap tot 1965. De derde opvolger was Hazrat Hafiz Mirza Nasir Ahmad^{ra}. Hazrat Mirza Tahir Ahmad werd op 10 juni 1982 gekozen tot Khalifatul Masih iv. Onder zijn bezielende leiding is de gemeenschap uitgegroeid tot 200 miljoen leden. Op 22 april 2003 werd de vijfde en huidige *khalifa* benoemd. Hij vervulde eerder taken in verschillende religieuze functies, in het onderwijs, en werkte vanuit zijn agrarische opleiding onder andere aan het verbeteren van de landbouw in Afrika.

Vanuit een bescheiden begin, iets meer dan 100 jaar geleden, is de gemeenschap uitgegroeid tot een dynamische kracht in de huidige wereld van de godsdienst.

Onze leden – mannen, vrouwen en kinderen – hebben hun eigen organisaties op afdelingsniveau naar leeftijdsgroep. Ook draagt ieder lid een deel van zijn of haar inkomsten bij aan de fondsen van de

gemeenschap voor het omvangrijke netwerk van plaatselijke, landelijke en internationale organisaties, zoals missies, educatieve instellingen, ziekenhuizen, drukkerijen, literatuur, bijeenkomsten, enz.

De Ahmadiyya Muslim Gemeenschap verstrekt informatie over de Islam o.a. d.m.v. tv-uitzendingen (MTA) en geeft publicaties uit waaronder 54 vertalingen van de Heilige Koran. Zij heeft vestigingen in meer dan 175 landen.

In Nederland is de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap werkzaam sinds 1947, en telt thans 12 regionale afdelingen. In 1955 werd door de gemeenschap in Den Haag de eerste moskee van Nederland, de Mobarak Moskee, geopend. De Nederlandse vertaling van de Heilige Koran zag het licht in 1953.

Voor bezoek aan de moskee, individueel of in groepen, informatie over de Islam, gratis folders, literatuur, lezingen, etc., wordt u verzocht contact op te nemen met de imam van de Mobarak Moskee.

MTA Sinds 1994 zendt de televisiezender MTA (Muslim Television Ahmadiyya International) 24 uur per dag programma's uit in verschillende talen. MTA biedt een alternatief voor de hedendaagse televisiezenders en tracht educatieve programma's te verzorgen voor zowel jong als oud. De technische details voor ontvangst van MTA in Nederland zijn als volgt:

Satelliet: Hotbird 4

Positie: 13 Graden Oost

Beam: Wide | Systeem: Digitaal

Videofrequentie: 10722 MHz

Polarisatie: Horizontaal

Video PID: 1004

Audio: Urdu: 1204, Engels: 1304, Arabisch: 1404,

Frans: 1504, Duits: 1604, Bengali: 1704.

Voor meer informatie: *MTA International*

P.O. Box 12926, | Londen SW18 4ZN Uk

T: 0044- 2088 700922 | F: 0044- 2088 750249

E: info@mtaintl.org

Internet: <http://www.alislam.org>

Een boom die sterft van de dorst wordt wederom groen mits hem de regen tijdig bereikt. (...) Wat beweegt hen, de wereld te verlaten en zich te bekeren? Het is het levensgeschenk, dat zij ontvingen van de Messias. Ze zien het onderscheid tussen de doden en de levenden. Het valt hen niet te zwaar, het dodenrijk te verlaten en zich te wenden tot God, de Bron van alle Leven. Hij is in hen en zij zijn in Hem. En gezegend is Allah, de Beste der Scheppers.

—*Hazrat Mirza Bashiruddin
Mahmud Ahmad^{ra}*

KHALIFATUL MASIH II

Invitation to Ahmadiyyat. Londen: Islam
International Publications Ltd.
1997; 323,
313

al-islam leert:

- *gelijkheid van alle mensen*
- *geen dwang in de godsdienst*
- *verbod voor alle profeten*
- *universele broederschap*
- *geen zonde als erfenis*
- *de onmetelijke liefde en genade van God*
- *de Beloofde Messias is gekomen*